

Kan vara nedrigt och förbannat
inför Gud.
6³⁶. Föreställande oss, att det
negativt Allgiltiga, hur ingen
Egoism, ingen Ambition,
ingen galla i sitt rena blod
hålla vi icke underlåta, att
träda det Gudomliga Förnuftet
i Filosofens ställe under
måfari; vi hålla icke underlå-
ta att peta i dess lefnad, och
prama dess Gullblåsa, samt
röpa, föga, skina och mörsbulla
dessa frästa Stenbjörnar, för att
förnimma, att icke allt, som
Filosofen kallar "en med det
Gudomliga befryntad Kraft",
må i själva verket vara det
samma, som Luther kallar för:
Djävulens magt.

6³⁷. Vi måste döma om För-
nuftet, utefter de egenskaper
dessa functioner, som Filosofen

illegnar det, utan efter Historiens
inlättade måtte vi döma Förnuftet.
En Filosof hundrade gånger försäker,
att Förnuftet är en Gudomlig Kunskap,
hålla, men Historien immerfort be-
där, att det är gammalt: ja äro vi berättigade,
att påstå, att närmare präga grundarna
för Filosofen påstående, och be-
hållit, med lagn, derest han icke
kan bevisa, att alla människor, som
handlat oförnuftet, med full öfver-
tygelse, att de handlat i enlighet
med Förnuftet, fordringar, verkeli-
gen varit utan Förnuft.

6³⁸. Då emellertid förne delen af
människoslaget, hvarken på ett
direct eller indirect sätt deltagit
i ett slagtare yrket, hvarom Historien
blod bekräftad blod vittna. ja måtte af-
förne delen af människoslaget haf-
va varit utan Förnuft, eller är det
icke samat, att Förnuftet är en prin-
cip för allt godt, och adelt i världen.
Men kan Filosofen icke bevisa, att
dessa människoslagtare, hvilka
ansett det för en helig plikt, att